

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1985 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 17

Τροποποίηση και συμπλήρωση ορισμένων διατάξεων της νομοθεσίας του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών (Τ.Σ.Α.).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Νόμου 984/1979 (ΦΕΚ 204/27.10.1979 τ. Α').

2. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1266/1982 (ΦΕΚ 81/1982 τ. Α'), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Π. Δ/τος 574/1982 (ΦΕΚ 104/1982 τ. Α') «για την Ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» και το Π.Δ. 303/1984 (ΦΕΚ 110/2.8.1984 τ. Α').

3. Την αριθ. 30/27.9.1984 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 689/28.9.84 τ. Β').

4. Τις γνώμες του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών που διατυπώθηκαν στις από 15.12.83, 4/1/84, 31.5.84, 6.9.84, 4.10.84 και 18.10.84 συνεδριάσεις του.

5. Τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας που διατυπώθηκε κατά την 22α/23.10.84 συνεδρίασή του της ΚΠ' Περιόδου.

6. Την αριθ. 831/1984 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση της Υφυπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

Η παράγραφος 6 του άρθρου 1 του Π. Δ/τος 669/1981 (ΦΕΚ 169 Α') που προστέθηκε στο άρθρο αυτό με το άρθρο 1 του Π. Δ/τος 425/1983 (ΦΕΚ 158 Α'), αντικαθίσταται ως εξής :

«6. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ταμείου, από την ημέρα που ασκούν το ασφαλιστέο επάγγελμα ή απέκτησαν ιδιότητα, λόγω της οποίας ασφαλίζονται στο Ταμείο. Η ασφάλιση των παραπάνω προσώπων μπορεί να ανατρέξει σε χρονικό διάστημα μέχρι μια μόνο δεκαετία πριν από την ημέρα που το Ταμείο έλαβε γνώση, με οποιοδήποτε τρόπο, για την απασχόλησή τους, σε καμιά όμως περίπτωση πέρα από το χρόνο που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 14 του παρόντος για την παραγραφή του δικαιώματος είσπραξης των ασφαλιστικών εισφορών.

Ο χρόνος της σχετικής απασχόλησης που πραγματοποιήθηκε σε περίοδο προγενέστερη του, κατά το προηγούμενο εδάφιο χρόνου υποχρεωτικής ασφάλισης, δεν υπολογίζεται ως χρόνος ασφάλισης, εκτός από τα χρονικά διαστήματα για τα οποία έχουν καταβληθεί οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές ή έχει εκδοθεί πράξη επιβολής εισφορών.

Για την εξόφληση των οφειλών των ασφαλισμένων των προηγουμένων εδαφίων εφαρμόζονται ανάλογα διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 5 του Π. Δ/τος 425/1983».

Άρθρο 2.

Το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Π.Δ. 669/1981, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του Π.Δ. 425/1983, αντικαθίσταται ως εξής :

«1. α) Την παγία υποχρεωτική μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων που ορίζεται από 1ης Ιανουαρίου 1985 σε δραχμές οκτώ χιλιάδες (8.000).

Από 1ης Ιανουαρίου 1986 και μετά, κατά μήνα Ιανουάριο κάθε χρόνου, η πιο πάνω παγία μηνιαία εισφορά αυξάνεται κατά τα ποσοστά της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπρο-

σαρμογής (Α.Τ.Α.), όπως αυτή καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Συντονισμού (τώρα Εθνικής Οικονομίας) και Οικονομικών, που προβλέπεται από την παράγραφο 1 της περίπτωσης ΙΙ της 9019/295/25.1.1982 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, που κυρώθηκε με το άρθρο 55 του Ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 43 Α') και που θα προκύπτει κατά το δωδεκάμηνο χρονικό διάστημα που προηγήθηκε του μηνός Οκτωβρίου του κάθε προηγούμενου έτους, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί κάθε φορά, στρογγυλοποιούμενη στην επόμενη εκατοντάδα δραχμών».

Άρθρο 3.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 14 του Π. Δ/τος 669/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Όλων των ειδών οι εισφορές υπέρ του ΤΣΑ που καθυστερεί η καταβολή τους πέρα από δύο (2) μήνες από του τέλους του μήνα στον οποίον ανάγονται, αναπροσαρμόζονται στο ύψος του ασφαλίστρου του χρόνου καταβολής τους και επιβαρύνονται για κάθε δεκαήμερο καθυστέρησης με πρόσθετο τέλος 1 % και μέχρι 50 % της κύριας οφειλής».

Άρθρο 4

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 37 του Π. Δ/τος 669/1981, όπως η τελευταία εξ αυτών αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του Π. Δ/τος 425/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο ασφαλισμένος του Τ.Σ.Α. πλην του συνταξιοδοτούμενου κατά τις διατάξεις του Ν. 317/1976 (ΦΕΚ 111/1976 τ. Α') τακτικού προσωπικού του Ταμείου, δικαιούται σύνταξη λόγω αναπηρίας εάν κατέστη ανάπηρος κατά την έννοια της επόμενης παραγράφου και α) έχει πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης δέκα τουλάχιστον ετών, από τα οποία ένα (1) τουλάχιστον έτος κατά την τελευταία πριν από την επέλευση της αναπηρίας τριετία ή β) έχει χρόνο ασφάλισης δέκα πέντε (15) τουλάχιστον ετών εφόσον δεν έχει καλυφθεί ασφαλιστικά από της διακοπής της ασφάλισής του μέχρι της επέλευσης της αναπηρίας από άλλο ασφαλιστικό φορέα Κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο και δεν παίρνει σύνταξη από τον Οργανισμό αυτό ή το Δημόσιο.

2. Ο ασφαλισμένος του ΤΣΑ, θεωρείται ανάπηρος για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, σε περίπτωση πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής εξάμηνης τουλάχιστον διάρκειας κατά ιατρική πρόβλεψη, εφόσον καταστεί ανίκανος.

α) Με ποσοστό 67 % τουλάχιστον για την οδήγηση του αυτοκινήτου και 50 % για την εκμετάλλευση αυτού εφόσον κατά το χρόνο επέλευσης της αναπηρίας είναι κάτοχος επαγγελματικής άδειας ικανότητας οδηγού ή εκπαιδευτού ή τρικύκλου από 5ετίας και κύριος και νομέας, ή χρήστης και εκμεταλλευτής ολόκληρου αυτοκινήτου Δ.Χ. ή ποσοστού αυτού ίσου ή μεγαλύτερου του προβλεπόμενου από την παράγραφο 2 του άρθρου 1 αυτού του Π. Δ/τος.

β) Με ποσοστό 67 % τουλάχιστον για την οδήγηση του αυτοκινήτου και 50 % για κάθε άλλη εργασία, εφόσον κατά το χρόνο της επέλευσης της αναπηρίας είναι κάτοχος επαγγελματικής άδειας ικανότητας οδηγού ή εκπαιδευτού ή τρικύκλου από 5ετίας και έχει αποξενωθεί της κυριότητας και νομής ή χρήσης και εκμετάλλευσης του αυτοκινήτου Δ.Χ. ή είναι κάτοχος ποσοστού αυτοκινήτου Δ.Χ. μικρότερου του προβλεπόμενου από την παράγραφο 2 του άρθρου 1 αυτού του Π. Δ/τος κατά την τελευταία τουλάχιστον διετία και υπήγετο στην ασφάλιση του ΤΣΑ λόγω αυτοπροσώπου οδηγήσεως του αυτοκινήτου ή εκπαίδευσης οδηγών αυτοκινήτων.

γ) Με ποσοστό 67 % για την εκμετάλλευση του αυτοκινήτου και για κάθε άλλη εργασία εφόσον είναι κύριος και νομέας ή χρήστης και εκμεταλλευτής αυτοκινήτου Δ.Χ. σε ποσοστό ίσο ή μεγαλύτερο του προβλεπόμενου από την παράγραφο 2 του άρθρου 1 αυτού του Π. Δ/τος και δεν είναι κάτοχος επαγγελματικού διπλώματος ή κατέχει δίπλωμα για χρονικό διάστημα μικρότερο της 5ετίας.

Στην περίπτωση όμως που θα αποξενωθεί του αυτοκινήτου με οριστικό συμβόλαιο θα πρέπει να κριθεί ανίκανος με ποσοστό αναπηρίας 67 % για κάθε άλλη εργασία και 50 % για την εκμετάλλευση του αυτοκινήτου και να μην έχει ασφάλιση σε άλλο ασφαλιστικό Οργανισμό Κύριας Ασφάλισης κατά το ίδιο διάστημα».

Άρθρο 5.

1. Το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 39 του Π. Δ/τος 669/1981, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 του Π. Δ/τος 425/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α) Από 1ης Ιουλίου 1985 το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του ΤΣΑ καθορίζεται σε δραχμές 17.000 που αντιστοιχεί σε 15 συντάξιμα έτη.

Από 1ης Απριλίου 1986 και μετά, κατά μήνα Απρίλιο κάθε έτους, το πιο πάνω ποσό της βασικής σύνταξης αυξάνει κατά το ποσοστό αύξησης των εισφορών, σύμφωνα με το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 αυτού του Π. Δ/τος, μετά προηγούμενη αφαίρεση από αυτό ποσοστού που προκύπτει από την αύξηση των δαπανών συνταξιοδότησης και λοιπών παροχών που πραγματοποιήθηκαν κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος από την αύξηση του αριθμού των συνταξιούχων και των υποχρεώσεων του Ταμείου προς άλλους φορείς από την εφαρμογή των διατάξεων περί διαδοχικής ασφάλισης, σε σχέση με το σύνολο των δαπανών συνταξιοδότησης».

2. Για το χρονικό διάστημα μέχρι 30.6.1985, οι συντάξεις που καταβάλλονται από το Τ.Σ.Α. είναι εκείνες που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 9 του Π. Δ/τος 425/1983.

Άρθρο 6.

Η διάταξη με στοιχείο ββ' του εδαφίου γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 39 του Π. Δ/τος 669/1981, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 του Π. Δ/τος 425/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«ββ. Κατά ποσοστό 5 % το μήνα για κάθε παιδί του συνταξιούχου, μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας ή του 24ου εφόσον εξακολουθεί τις σπουδές του σε αναγνωρισμένες από το Κράτος ανώτατες, ανώτερες ή μέσες σχολές εκπαίδευσης της ημεδαπής ή της αλλοδαπής με την προϋπόθεση ότι είναι άγαμο, δεν εργάζεται ή δεν ασκεί κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνει γι' αυτό προσύξηση ή επίδομα από οποιαδήποτε άλλη πηγή το ίδιο ή κάποιος από τους γονείς του».

Άρθρο 7.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 44 του Π. Δ/τος 669/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α) Η ηλικία των ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειας τους αποδεικνύεται με το δελτίο της αστυνομικής ταυτότητας.

Στην περίπτωση που δεν υπάρχει αστυνομική ταυτότητα, η ηλικία αποδεικνύεται με ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, η οποία έχει συνταχθεί ή διορθωθεί μέσα σε 90 μέρες από τη γέννηση ή με την εγγραφή στα Μητρώα Αρρένων ή τα Δημοτολόγια που ισχύουν.

β) Στην περίπτωση που υπάρχουν δύο ή περισσότερες εγγραφές στα ίδια ή διαφορετικά Μητρώα Αρρένων, ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν με διαφορετικό έτος γεννήσεως λαμβάνεται υπόψη η παλαιότερη εγγραφή.

Αν έχει γίνει διόρθωση ή μεταβολή του έτους γεννήσεως που αναγράφεται στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν, με οποιοδήποτε τρόπο, ως έτος γεννήσεως

σε όλες τις περιπτώσεις θεωρείται αυτό που γράφτηκε πριν από τη διόρθωση ή τη μεταβολή.

γ) Αν δεν υπάρχει ληξιαρχική πράξη γεννήσεως ή εγγραφή στα Μητρώα Αρρένων ή τα ισχύοντα Δημοτολόγια, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγουμένων περιπτώσεων α' και β', η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής Καθορισμού Ηλικίας του ΙΚΑ με αίτηση του Ταμείου ή του ασφαλισμένου.

Με απόφαση της ίδιας Επιτροπής, βεβαιώνεται η ηλικία και στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος αμφισβητήσει την ορθότητα της εγγραφής του έτους γεννήσεώς του στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια, εφόσον η αμφισβήτηση αυτή στηρίζεται αποκλειστικά σε έγγραφα στοιχεία που έχουν συνταχθεί πριν από την υπαγωγή του στην ασφάλιση.

Σαν ημερομηνία γεννήσεως των ασφαλισμένων και των μελών της οιγογενείας τους θεωρείται η ημερομηνία που προκύπτει από τα στοιχεία που αναφέρονται στο εδάφιο αυτό καθώς και το εδάφιο α'.

Αν η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής καθώς και αν από τα στοιχεία που υποβάλλονται δεν προκύπτει ακριβώς η ημερομηνία γεννήσεως, σαν ημερομηνία γεννήσεως θεωρείται οπωσδήποτε η 1η Ιουλίου του έτους γεννήσεως.

δ) Η ηλικία των κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεώς τους για χορήγηση ασφαλιστικής παροχής, αλλοδαπών ή ακαθόριστης υπηκοότητας ασφαλισμένων και των μελών της οικογενείας τους, αποδεικνύεται με το νόμιμα θεωρημένο διαβατήριό τους ή με την ταυτότητα με την οποία τους έχει εφοδιάσει η αρμόδια Αστυνομική Αρχή.

Στην περίπτωση που δεν υπάρχει κανένα από τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία η ηλικία αποδεικνύεται με έγγραφο στοιχείο που προβλέπεται από τη νομοθεσία του Κράτους που γεννήθηκε ο δικαιούχος της παροχής, εφόσον είναι θεωρημένο από την αρμόδια Ελληνική Προξενική αρχή.

Οι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα πιο πάνω πρόσωπα.

ε) Οποιαδήποτε αμφισβήτηση για την εγκυρότητα ή την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων της ηλικίας που στηρίζεται σε έγγραφα στοιχεία τα οποία έχουν συνταχθεί σε ανύποπτο χρόνο, επιλύεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου είτε αυτεπάγγελτα είτε με αίτηση του ενδιαφερομένου».

Άρθρο 8.

Το άρθρο 48 του Π. Δ/τος 669/1981, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 5 παρ. 1 του Ν. 1275/1982 και αντικαταστάθηκε από τα άρθρα 15 και 16 του Π. Δ/τος 425/1983, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 48. Αναστολή σύνταξης.

1. Η σύνταξη λόγω αναπηρίας αναστέλλεται για όσο χρόνο ο συνταξιούχος αδικαιολόγητα δεν προσέρχεται στην αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή για εξέταση της καταστάσεώς του.

2. Η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται εφόσον ο συνταξιούχος είναι ιδιοκτήτης χρησιούχος ή εκμεταλλευτής σε παραπάνω από ένα ολόκληρο επιβατικό αυτοκίνητο Δ.Χ. ή παραπάνω από ένα λεωφορείο Δ.Χ. ή φορτηγό αυτοκίνητο ή ποσοστών σε περισσότερα αυτοκίνητα της ίδιας κατηγορίας που στο σύνολό τους ξεπερνούν τα πιο πάνω καθοριζόμενα όρια (παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 1275/1982).

3. Όλοι οι άμεσοι συνταξιούχοι που διατηρούν μέχρι ένα ολόκληρο αυτοκίνητο, ή ποσοστό αυτού, καταβάλλουν υποχρεωτικά ειδική εισφορά ανερχόμενη στο ύψος του καταβαλλόμενου κάθε φορά ασφαλίστρου από τους ασφαλισμένους του Τ.Σ.Α., εφόσον το διατηρούμενο αυτοκίνητο είναι ολόκληρο ή το ποσοστό αυτού είναι ίσο ή μεγαλύτερο του προβλεπόμενου από την παράγραφο 2 του άρθρου 1 αυτού του Π. Δ/τος. Σε περίπτωση που τα ποσοστά ιδιοκτησίας του αυτοκινήτου είναι μικρότερα από εκείνα που ορίζουν οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 1 αυτού του Π. Δ/τος, τότε η ειδική εισφορά είναι το πηλίκον της διαίρεσης του γινομένου του ποσού της ατομικής εισφοράς επί το διατηρούμενο ποσοστό διά του ποσοστού που προβλέπεται για την υπαγωγή στην ασφάλιση».

Άρθρο 9.

Το άρθρο 3 του Π. Δ/τος 425/1983 καταργείται και στο άρθρο 1 του Π. Δ/τος 669/1981 προστίθεται παράγραφος 7 που έχει ως εξής:

«7. Οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α. θεωρούνται υπαγόμενοι στην υποχρεωτική ασφάλιστη του Ταμείου και στην περίπτωση ακινησίας του αυτοκινήτου τους από οποιαδήποτε αιτία και αν προέρχεται αυτή, υποχρεούμενοι στην καταβολή των αντίστοιχων ασφαλιστικών εισφορών και για το διάστημα της ακινησίας».

Άρθρο 10.

1. Οι ασφαλισμένοι του ΤΣΑ, των οποίων η αίτηση για συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας απερρίφθη ή παραμένει εκκρεμής μέχρι τη δημοσίευση αυτού του Π. Δ/τος, γιατί δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 37 του Π. Δ/τος 669/1981, όπως αυτές ίσχυσαν πριν από την τροποποίησή τους με το άρθρο 5 του παρόντος, μπορεί να κριθούν με τις διατάξεις του άρθρου 5 αυτού του Διατάγματος χωρίς να υποβάλουν νέα αίτηση για συνταξιοδότηση, τα οικονομικά όμως αποτελέσματα αρχίζουν από τη δημοσίευση του παρόντος Π. Δ/τος.

2. Όσοι είναι συνταξιούχοι του ΤΣΑ, λόγω αναπηρίας μέχρι την έναρξη της ισχύος του Διατάγματος αυτού εάν δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτού εξακολουθούν να συνταξιοδοτούνται εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις των διατάξεων που ίσχυαν όταν κρίθηκε το συνταξιοδοτικό δικαίωμά τους.

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 37 του Π. Δ/τος 669/1981 όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 του Π. Δ/τος 425/1983 καταργείται.

Άρθρο 11.

Η ισχύς αυτού του Προεδρικού Διατάγματος αρχίζει από τη δημοσιευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν διαφορετικά ορίζουν οι επί μέρους διατάξεις του.

Στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση αυτού του Διατάγματος.

Αθήνα, 11 Ιανουαρίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΡΟΥΛΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(2)

Πράξη 3, της 10 Ιανουαρίου 1985

Έγκριση έκδοσης ομολογιακού δανείου της ΔΕΗ σε συνάλλαγμα ύψους D.M. 100—150 εκατομ., για την κάλυψη μέρους των δαπανών του προγράμματός της επενδύσεων για το έτος 1985.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν. 1468/1950 «περί ιδρύσεως Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού», όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του Α.Ν. 1672/1951 και κυρώθηκε με το Ν. 2113/1952.

2. Την αριθ. 209/3/31.12.84 απόφαση της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος.

3. Την αριθ. 22347/Φ44/85 εισήγηση του Υπουργού Ενέργειας και Φυσικών Πόρων περί εγκρίσεως εκδόσεως του ως άνω ομολογιακού δανείου, αποφασίζει:

1. Εγκρίνει την έκδοση εκ μέρους της ΔΕΗ ομολογιακού δανείου σε συνάλλαγμα στη γερμανική κεφαλαιαγορά, σε δημόσια εγγραφή, ύψους D.M. 100 εκατομ., με δυνατότητα αυξήσεως αυτού σε D.M. 150 εκατομ., ανάλογα με τις συνθήκες που θα κρατούν στην αγορά κατά το χρόνο εκδόσεώς του, σύμφωνα με τους βασικούς όρους που αναφέρονται στην αριθ. 209/3/31.12.84 απόφαση της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος και με τους ειδικότερους που θα συμφωνηθούν μεταξύ της ΔΕΗ και της DRESDNER BANK AG, FRANKFURT, η οποία ανέλαβε την έκδοση του δανείου, σε συνεργασία και με άλλες Τράπεζες.

Το προϊόν του δανείου θα χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη μέρους των δαπανών του προγράμματος επενδύσεων της ΔΕΗ για το έτος 1985.

2. Εγκρίνει όπως ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του παράσχει την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ της ΔΕΗ, για την πλήρη κάλυψη του ως άνω δανείου, σύμφωνα με τους όρους αυτού.

Η πράξη αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το Υπουργικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος — Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο
Ο Γραμματέας
του Υπουργικού Συμβουλίου
ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΡΑΣ

(3)

Πράξη 4, της 10 Ιανουαρίου 1985

Έγκριση μακροπρόθεσμου δανεισμού της ΔΕΗ από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ύψους δρχ. 4.100 εκατομ., για την κάλυψη αναγκών του προγράμματός της έτους 1984.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν. 1468/1950 «περί ιδρύσεως Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Α.Ν. 1672/1951, που κυρώθηκε με το Ν. 2113/1952».

2. Την αριθ. 201/17/3.12.84 απόφαση της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος.

3. Το από 12.12.84 έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

4. Την αριθ. 35651/Φ44/2/1985 εισήγηση του Υπουργού Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, περί εγκρίσεως της ανωτέρω χρηματοδοτήσεως της ΔΕΗ, αποφασίζει:

Εγκρίνει τη σύναψη εκ μέρους της ΔΕΗ μακροπρόθεσμης δανειακής σύμβασης με την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, ύψους δρχ. 4.100 εκατομ., για την κάλυψη αναγκών του προγράμματός της έτους 1984, σύμφωνα με την αριθ. 201/17.3.1984 απόφαση της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος και με τους βασικούς όρους που περιλαμβάνονται στο από 12.12.84 έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, καθώς και με τους ειδικότερους που θα συμφωνήσουν μεταξύ τους τα μέρη.

Η πράξη αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το Υπουργικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος — Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο
Ο Γραμματέας
του Υπουργικού Συμβουλίου
ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΡΑΣ

(4)

Πράξη 5, της 10 Ιανουαρίου 1985

Αύξηση ορίου κυκλοφορίας εντόκων γραμματίων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν.Δ. 3745/57 «περί εκδόσεως εντόκων γραμματίων», όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 1266/1982 «Όργανα ασκήσεώς της νομισματικής, πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις».

2. Την αριθ. 4054/143/1985 εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, με την οποία ζητείται η αύξηση του ορίου κυκλοφορίας των εντόκων γραμματίων κατά δρχ. 350.000 εκατομμύρια, για την κάλυψη δαπανών του Δημοσίου, αποφασίζει:

Αυξάνει από 1.12.1984 κατά δραχμές 350.000 εκατομμύρια το όριο κυκλοφορίας των εντόκων γραμματίων που εκδίδονται από το Ελληνικό Δημόσιο, δηλαδή από δραχμές 770.000 εκατομμύρια σε δραχμές 1.120.000 εκατομμύρια.

Η πράξη αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το Υπουργικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος — Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο
Ο Γραμματέας
του Υπουργικού Συμβουλίου
ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΡΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(5)

Στο Προεδρικό Διάταγμα 569/1984, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 204 τ. Α΄ της 17.12.1984 «αύξηση των συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων», γίνεται η παρακάτω διόρθωση:

Σελίδα 3224, στήλη Α, σειρά 4η, αντί του λανθασμένου «των παραγράφων 1 και 3 του επόμενου άρθρου ......», τίθεται το ορθό «των παραγράφων 2 και 3 του επόμενου άρθρου ......».

(Από το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων)

(6)

Στο Προεδρικό Διάταγμα 565/1984, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 204/17.12.1984, τεύχος Α΄, γίνεται διόρθωση στον τίτλο από το λανθασμένο «σταθμών αυτών», στο σωστό «σταθμών αυτοκινήτων».

Στο Προεδρικό Διάταγμα 561/1984, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 203/14.12.1984, τεύχος Α΄, γίνεται διόρθωση στον πίνακα περιεχομένων του ΦΕΚ από το λανθασμένο «Π.Δ. 393/1963», στο σωστό «Π.Δ. 393/1983».

(Από το Υπουργείο Δημοσίων Έργων)

(7)

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του Π.Δ. 509/1983 (ΦΕΚ 195/30.12.1983 τ. Α΄) η πρόταση «σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 του διατάγματος αυτού», διαγράφεται γιατί εκ παραδρομής δημοσιεύθηκε.

(Από το ΥΠΕΠΘ)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ